

Chráněná krajinná oblast Beskydy

fenomenální kousek Karpat

Jiří Lehký

Před čtyřiceti lety byly hory na moravsko-slezsko-slovenském pomezí prohlášeny chráněnou krajinnou oblastí. V té době se již dlouho jednalo o oblíbené území tvořící rekreační zázemí průmyslového Ostravska. A nejen odborníci si všimli, že se jim krajina mění před očima. Ubývalo dřevěných chalup – těch, kvůli kterým jezdí do rožnovského skanzenu každoročně statisíce lidí. Louky a pastviny, kdysi plné ovčích stád nebo shrbených rolníků, se plánovitě zalesňovaly smrkem, stavěly se přehrady, televizní vysílače na vrcholech hor. Západní větry přinášely z průmyslových oblastí zkázu horským lesům... A do toho v březnu 1973, nastoupilo pět nadšených a odhodlaných mužů a žen, kteří se pokusili tento neblahý vývoj zvrátit.

CHKO Beskydy leží na severovýchodním okraji České republiky, při hranicích se Slovenskem. Zaujímá zhruba jižní polovinu okresu Frýdek-Místek, menší část na jihovýchodě okresu Nový Jičín (Moravskoslezský kraj) a východní polovinu okresu Vsetín (Zlínský kraj). Svou rozlohou jsou Beskydy plošně největší CHKO v ČR.

Specifická poloha a přírodní podmínky vedly k tomu, že území dnešní CHKO patří k nejpozději kolonizovaným horským oblastem v českých zemích. A kolonizace, která posléze krajinu zalidnila a pozměnila, měla naprosto odlišný důvod i charakter než v jiných, srovnatelně vysokých horách u nás.

Fenomén první – valašská a pasekářská kolonizace

Prakticky až do konce středověku tvořily Beskydy pohraniční hvozdy na neklidné hranici s Horními Uhrami. Zatímco např. Jeseníky či Šumava byly osídleny za tzv. velké



Lysá hora je nejvyšším karpatským vrcholem v ČR. Je zde vyhlášena řada maloplošných chráněných území a zároveň se jedná o rekreačně a sportovně atraktivní místo.

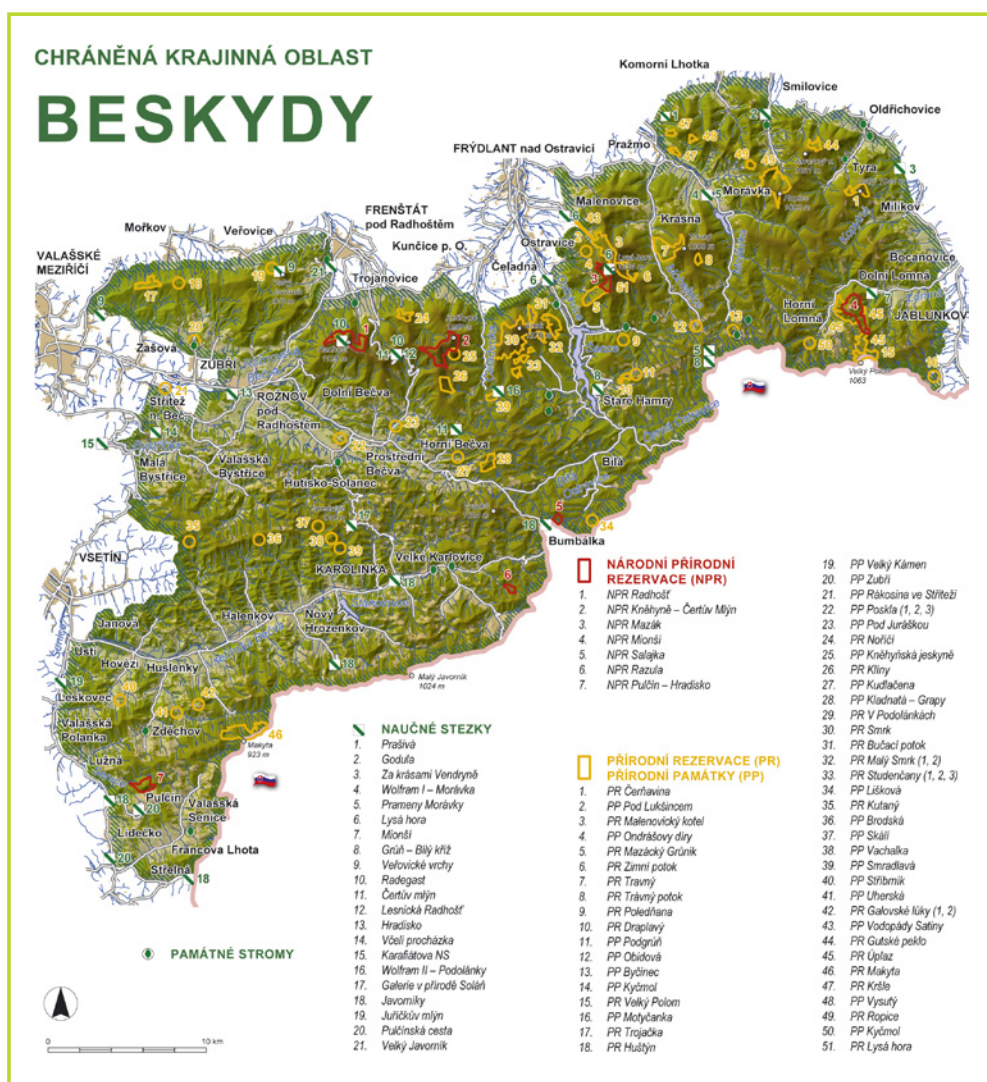
Foto František Jaskula

kolonizace ve 13. století, pod Beskydami bylo do 14. století osídleno sotva úpatí hor.

Změnu přinesl příchod valašských kolonistů (od 15. stol.), kteří na celá staletí vtiskli beskydské krajině její neopakovatelný ráz a kolorit. Nepočtené přichodské skupiny horských chovatelů a pastýřů představovaly etnickou směsici lidí z Oravy, Haliče, ojediněle snad i původem z rumunského Valašska. Díky technologii tzv. salašnického chovu ovcí a koz dokázali hospodářsky využít odlehle vysoké polohy hor a časem tak zajistit příjem majitelům panství. Zatímco na původních bohatších pastvinách na úpatích hor bývaly provozovány salaše kravské, na horských pastvinách se pásal „valašský dobytek“ – ovce a kozy. Pro získávání dalších pastvin byly mýceny lesy – vznikaly tak tzv. paseky a javoriny (ty mj. daly jméno pohoří Javorníky). Odlesňování probíhalo přednostně na hřebenech, kde byla následná obnova lesa blokována jak drsným klimatem, tak pastvou.

Sekundární osídlování hor probíhalo formou tzv. pasekářské kolonizace. Do nových horských sídel odcházeli jak nemajetní potomci místního obyvatelstva z podhůří, tak cizí osadníci z jiných moravských, slezských, slovenských i polských obcí. Osídlování hor pochopitelně představovalo dramatický zásah do původních biotopů – lesní porost byl klučen a žďářen, aby byla získána nová zemědělská půda. Zjednodušeně lze říci, že zatímco Valaši odlesnili a sezonně pásli svá stáda hlavně na táhlých hřebenech, pasekáři postupně osídlovali a trvale zemědělsky obdělávali úbočí až po nejvyšší horské polohy.

Soumrak salašnictví a následná změna krajinného rázu nastaly v polovině 19. století. Rozvoj průmyslu v podhůří vyžadoval více



surovin – především dřeva a dřevěného uhlí. Majitelé panství si brzo spočítali, že zisk z lesů bude výrazně vyšší než příjmy z pronájmu půdy a pastvin Valachům. Proto se postupně zavádělo plánovitě lesní hospodářství podle německého vzoru a začalo se s vytlačováním pasekářů z hor. Výsledkem ovšem bylo, že po staletí zkulturované pozemky byly nakonec zalesněny smrkem. Úpadek chovu ovcí posléze dokončila konkurence australské vlny.

Bída na Valašsku postupně vedla k masové emigraci – koncem 19. století až do 30. let 20. století do Ameriky, po válce do Sudet. Jak lidé odcházeli a měnil se po staletí stejný způsob života, ráz původní, až bukolické krajiny se vytrácel.

Takřka definitivní ránu mu zasadila doba po 2. světové válce, kdy zemědělství soustředěné na „boj o zrno“, lesnictví zaměřené na „produkci dřevní hmoty“, masová výstavba spolu s úpadkem architektury, masová rekreace a chataření aj. v relativně krátkém období skoro zlikvidovaly několikasetleté plody úsilí a práce předků. Přesto ale území CHKO Beskydy dodnes představuje klenot,

přetavený specifickou lidovou kulturou Valašska a Těšínska do nezaměnitelné, neopakovatelné a jedinečné podoby.

Přírodní podmínky

Území CHKO představuje přírodovědně i krajinářsky poměrně zachovalý krajinný celek nejvyšších karpatských pohoří na území České republiky. Jedná se o typické představitele flyšovských pohoří s roštovitými hřbety a rozsochami, oddělenými hlubokými údolími. Geologickým podkladem jsou horniny flyšového pásma Západních Karpat. Charakteristické je zde rytmické střídání jílovců, prachovců, pískovců a slepenců. Horotvornými pohyby alpinského vrásnění byl pak flyš vyvrásněn do příkrovů, které jsou základem dnešních horských pásem tvořících jádro CHKO. Těmi jsou hornatiny Moravsko-slezských Beskyd, Javorníků a Vsetínských vrchů.

Jednotlivé horské masivy jsou odděleny vnitrohorskými sníženinami (Rožnovská brázda) či údolími řek (Vsetínská Bečva, Ostravice, Morávka aj.). Nadmořská výška

Základní údaje

Vyhlášení: výnos MK ČR, č. j. 5373/73 ze dne 5. 3. 1973

Rozloha dle výnosu: 1 160 km² (skutečná 1 200 km²)

Nadmořská výška: 350 až 1 324 m n. m.

Maloplošná zvláště chráněná území: celkem 58 (7 NPR, 26 PR, 25 PP)

Památné stromy: 23 (položek ÚSOP, celkem 26 jedinců)

Evropsky významné lokality: EVL Beskydy (shodná s CHKO)

Ptačí oblast: Horní Vsacko, Beskydy

Sídlo správy CHKO:

Nádražní 36, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm



Unikátní barevné ledopády se nacházejí v NPR Pulčín–Hradisko. Jejich zbarvení způsobují kryofilní řasy, kterým vyhovuje život ve sněhu a ledu. Ledopády se obvykle začínají vytvářet začátkem roku a maxima dosahují na přelomu února a března. Foto František Jaskula

se pohybuje mezi 350 m (Rožnovská Bečva u Zubří) a 1 324 m (Lysá hora).

Třebaže horninové podloží je poměrně jednotvárné, právě relativní geologické mládí Karpat (oproti Českému masivu) jim dalo velkou pestrost reliéfu. Ta v kombinaci

ci s dávnými i nedávnými zásahy člověka je důvodem až překvapivé rozmanitosti krajiny. Geomorfologickou jedinečností Beskyd jsou jevy vázané právě na flyš. Jde např. o povrchové i podzemní pseudokrasové tvary, hojně sesuvy a štěrkonosné říční toky.

Fenomén druhý – pseudokras

Beskydský pseudokras patří v kategorii pískovců k největším na světě. Jen na území CHKO je v dnešní době registrováno 31 významnějších pseudokrasových jeskyní. Nejrozsáhlejší z nich je Cyrilka na Pustevnách, která má podle nedávných měření délku 535 m, a je tak druhou největší pseudokrasovou jeskyní v ČR. Kněhyňská jeskyně je se svou hloubkou 57,5 m zase nejhlubší jeskyní v celých flyšových Karpatech. Komplex vertikálně uložených puklinových chodeb a dutin měří asi 280 m, rozsáhlé dómy a propasti hluboké až 14 m pak dokazují, že i pseudokrasové jeskyně Beskyd mohou dosahovat velkých rozměrů. Známé jsou rovněž Ondrášovy díry, které se nacházejí na hřebenu Lukšince. Jeskyně dosahuje hloubky 34,5 m a je tvořena rozsáhlým bludištěm vertikálních puklin a menších domů. Délka chodeb je 217 m; najdeme zde i ledovou jeskyni. Další pseudokrasové jeskyně se nacházejí na hřebetu Lukšince, Kněhyně a Čertova mlýna, hřebeni Radhošť-Pustevny, na Černé hoře, vrchu Hradisko a na dalších místech. Jeskyně pravidelně využívají k zimování netopýři, především netopýr velký a vrápenec malý.

Flóra

Přírozenou vegetací Beskyd jsou převážně společenstva listnatých a smíšených lesů, v menší míře pak společenstva lesů jehličnatých. Z přírodních porostů jsou ve středních a vyšších polohách nejrozšířenější bučiny s kyčelnicí devítilistou, případně k. žláznatou. Ve stromovém patře převládá buk, přimísen je klen a místy jedle. V podrostu můžeme zaznamenat kyčelnicí cibulkonosnou, samorostlík klasnatý a další. Reprezentativní ukázky těchto společenstev jsou např. v NPR Mazák, NPR Radhošť či PR Mazácký Grůnik. Bučina s kyčelnicí žláznatou se zachovala např. v národních



Hořeček žlutavý karpatský je poddruhem, který v Beskydech přežívá na posledních dvou lokalitách.



Oměj tuhý moravský se vyskytuje především v oblasti Radhošťských Beskyd.



Vstavač kukačka patřil v minulosti na Valašsku mezi běžné druhy orchidejí.

přírodních rezervací Mionší a Razula. V jejich rostlinném patře jsou navíc zastoupeny druhy jako žindava evropská, kaprad' osténkatá, šalvěj lepkavá, rozrazil horský a další.

V horských polohách se vyskytují smrkové bučiny, jejichž stromové patro je tvořeno převážně bukem, přimísen bývá klen a významný podíl má také smrk. Bylinnému patru dominuje třtina chloupkatá, místy borůvka černá, vzácněji se zde vyskytuje plavuň pučivá, žebrovice různolistá aj. Tyto porosty se vyskytují například v přírodních rezervacích Travný či Smrk.

Na poměrně malé ploše na nejvyšších vrcholech Moravskoslezských Beskyd se vyskytují horské smrčiny. Jsou charakteristické naprostou převahou smrku, častou příměsí tvoří jeřáb. Bylinné patro je druhově chudé s dominancí třtina chloupkaté, z dalších druhů jsou to metlice křivolaká, kaprad' rozložené nebo sedmikvítek evropský. Příklady najdeme v NPR Mazák či PR Lysá hora.

Plošně nevelká, ale významná jsou společenstva suťových a roklinových lesů. Nacházejí se roztroušeně po celém území na prudkých balvanitých svazích a zaříznutých žlabech. Ve stromovém patru jsou zastoupeny převážně klen, jilm horský, jasan i buk. Bylinné patro je zpravidla bohaté, můžeme se zde setkat s druhy, jako jsou měsíčnice vytrvalá, netýkavka nedůtklivá aj. Tato společenstva jsou chráněna např. v NPR Radhošť, NPR Mazák či PR Trojačka, kde kromě koberců sněženek roste i kriticky ohrožený jelení jazyk celolistý.

Fenomén třetí – lesy a pralesy

Lesy pokrývají přibližně 71 % oblasti, přičemž ze dvou třetin se jedná o kulturní porosty. Jsou silně ochuzené nebo zcela změněné, a to díky dlouhodobému pěstování smrku, s nímž se můžeme běžně setkat i v nižších polohách. Ve vyšších polohách se setkáváme se zbytky původních horských smrčin i jedlobučinami s klenem a jasanem.

V nižších polohách se vyskytují bučiny a zbytky selských habrových lesů s vtroušenou lípou, břízou a jilmem.

Přesto ale v Beskydech dodnes najdeme pozoruhodné množství přírodních lesů („pralesů“) – přes 670 ha. Dalších asi 330 ha lesů je hodnoceno jako přírodě blízkých. Až do 60. či 70. let 20. století zde měla svůj „prales“ prakticky každá z nejvyšších hor. Tento stav ještě zdokumentoval Rudolf Janča ve své dnes již kultovní knize uměleckých fotografií *Prales v Beskydách* (1943). Odborníci započali se systematickým výzkumem pralesů již v 50. letech (Jindřich Chmelář, Jaroslav Řehák). Nejznámější pralesy – Mionší, Mazák a Razula – jsou rezervacemi již od roku 1933 a slouží k ochraně zbytků karpatského jedlobukového pralesa.

Redukce původně souvislých lesů během valašské a pasekářské kolonizace zpestřila nejen krajinný ráz, ale obohatila vegetaci Beskyd o společenstva luk, pastvin a nelesních mokřadů. Spolu s lesními společenstvy tvoří pestrou mozaiku, k níž napomohla i roztrášená pozemková držba a maloroľnické hospodaření.

Nejrozšířenějším typem nelesní vegetace bývaly pastviny, ovšem v důsledku úpadku pastevectví a změn hospodaření došlo (a stále dochází) k jejich úbytku. Změny můžeme pozorovat i na loukách. Zatímco v minulosti se ovsíkové louky jen zřídka vyskytovaly v nižších polohách, dnes jsou rozšířeny prakticky všude na příhodných stanovištích. Často vytlačily společenstva vlhkých pcháčových luk v nivách toků, kostřavových luk na svazích či psinečkových a smilkových pastvin na hřebenech.

Pro Beskydy typické tzv. síhly jsou malé mokřady vzniklé v místech sesuvů. Ty, spolu s menšími mokřady na svahových prameňech či v nivách toků, často hostí vzácné druhy rostlin, jako jsou vachta trojlístá, suchopýr úzkolistý a rosnatka okrouhlolistá či prstnatec májový.

Louky a pastviny dnes najdeme především v jihozápadní části CHKO, v Javorníkách a Vsetínských vrších. Je zde několik set hektarů tzv. květnatých luk s druhy jako kociánek dvoudomý, pcháč bezlodyžný, orlíček planý, mečík střechovitý a cca 20 druhů orchidejí – často ve stovkách jedinců. Patří k nim např. prstnatec bezový, p. Fuchsův, p. májový, pětiprstka žežulník. Vstavač mužský zde má dokonce nejpočetnější populaci v ČR. Jen v Javorníkách můžeme v rámci ČR vidět kvést šafrán karpatský či chrpu měkkou.

Správa CHKO podporuje prostřednictvím dotačních programů (z Programu péče o krajinu) hospodaření a údržbu na zhruba na 200 lokalitách, které představují plochu větší než 380 ha. Naštěstí další stovky hektarů udržují jejich vlastníci sami.

Mykoflóra Beskyd je významná velkým zastoupením druhů vázaných na přirozené až pralesovité lesy, zejména dřevožijných hub. Z chráněných druhů jsou to např. bolinka černohnědá, ušíčko červenavé či mozkovka rosolovitá. Z NPR Mionší byl v roce 1996 popsán nový druh choroše – outkovka beskydská.

Fenomén čtvrtý – jalovcové pasínky

Pro „valašskou“ část CHKO Beskydy jsou typické pastviny s roztroušenými jalovci (až se stovkami jedinců). K ozdobám těchto území patří nejen orchideje – pouze zde roste typický „karpatský“ hořeček žlutavý – v současnosti bohužel již jen na 4 lokalitách. Z bohaté fauny pasínek jmenujme např. perleťovce maceškového, modráška černoškrvného či saranči vrzavou, kteří zde mají nejsilnější populace v ČR.

Fauna

Na skladbu beskydské fauny měla velký vliv návaznost horských pásem Beskyd na nápadoslovenská pohoří. Dalším určujícím



Mezi nejznámější lokality prstnatce bezového patří PR Galovské lúky.



Při podzimní vycházce po hřebenech nelze přehlédnout tmavě modré květy hořečky tolitovitého. Fotografie beskydské květeny František Jaskula



Výslunné pastviny na svazích v údolí Losový jsou domovem několika druhů orchidejí, ale i vzácných druhů bezobratlých, jako jsou modrásek černoskvrnný nebo saranče vrzavá.

Foto Lenka Husáková

faktorem je vysoká lesnatost s celou škálou vegetačních stupňů a lesních typů.

Bohatá fauna bezobratlých dosud není zcela prozkoumaná, přesto o zajímavé nálezy není nouze. Jen v Beskydech byl zatím nalezen např. slepý střevlíček *Pseudanophthalmus pilosellus*, „pralesní“ plž vřetenatka moravská či čmelák pyrenejský. V pralesovitých lesích žije chráněný roháček jedlový, v horských lesích je pak hojnější např. „naturový“ střevlík hrbolkatý. Typickými motýly jsou okáč černohnědý a okáč rudopásý. Vlhčí louky upřednostňuje ohniváček celíkový a vzácněji ohniváček modrolehý. V Javorníkách žije jediná naše horská populace jasoně dymnivkového. Takřka populárním živočichem se stal nápadný plž modranka karpatská.

Ve vodních tocích Beskyd žije vedle početné populace raka říčního také na 35 druhů ryb. Nejhojnějšími a zároveň nejtypičtějšími druhy většiny potoků jsou pstruh potoční a vranka pruhoploutvá. Ve větších tocích pak najdeme i vranku obecnou, střevli potoční či ouklejku pruhovanou. Prakticky všechny vodní toky byly a jsou osídleny vydrou říční, jejíž populace navazuje na souvislý východoevropský areál.

Populace obojživelníků jsou vázány na drobné lesní mokřady, kaluže na cestách, ale i na uměle vytvořené nádrže (rybníčky, požární či zasněžovací nádrže). Vedle i jinde běžných druhů je zde typickým druhem kuřka žlutobřichá a čolek horský, vzácně čolek karpatský. Z plazů lze relativně často potkat

zmiji obecnou a s ní často zaměňovanou užovku hladkou, ještěrku živorodou a slepýše křehkého.

Území CHKO je již od roku 1989 zařazeno mezi významná ptačí území (IBA), a to opět hlavně díky 10 „pralesním“ druhům (čáp černý, jeřábek lesní, tetřev hlušec, kulíšek nejmenší, puštík bělavý, žluna šedá, datel černý, strakapoud bělohřbetý, datlík tříprstý, lejsek malý). To bylo později zohledněno i při vymezování ptačích oblastí, které byly v roce 2004 vyhlášeny hned dvě – PO Beskydy a PO Horní Vsacko, kde k lesním druhům přibýly ještě druhy otevřené krajiny – chrástal polní a tuhýk obecný.

V roce 2006 byl v Beskydech zahájen projekt na návrat orla skalního, který zde měl jedno z posledních hnízdišť na Moravě a do té doby se vzácně zatoulával ze Slovenska. Dosud bylo vypuštěno 24 ptáků (17 stále krouží na obloze) a v roce 2012 došlo k prvním pokusům o hnízdění.

Fenomén pátý – velké šelmy

Výskyt rysa, vlka a medvěda patří k všeobecně známým charakteristikám CHKO. Vděčíme tomu především poloze na okraji Karpat a ochraně šelem na sousedním Slovensku, díky kterým byly Beskydy „šelem prosté“ jen asi půlstoletí. Nejprve se po válce vrátil rys. Od roku 1973 je téměř každoročně zaznamenána přítomnost (občas i zimování či mláďata) medvěda. Jako poslední se v polovině 90. let začali vracet vlci.

Poměrně brzy se ukázalo, že šelmy jsou ohroženy především pytláctvím. Na to pružně reagovaly ochrannářské nevládní organizace a zahájily dodnes běžící projekt tzv. vlčích hlídek. Správa CHKO se zase aktivně pokoušela přesvědčit místní chovatele ovcí,



K rozmnožování stačí kuřce žlutobřiché drobné vodní plochy, například vyjeté koleje na nepevných cestách.

Foto František Jaskula



Kulíšek nejmenší je jedním z deseti druhů lesních ptáků, pro které byla vyhlášena ptačí oblast Beskydy.

Foto Radomír Jirsák

že návrat vlků nemusí znamenat konec ovci na Valašsku. Výrazně k tomu samozřejmě pomohlo schválení zákona o náhradě škod způsobených právě šelmami. K tradičnímu zimnímu stopování se v posledních letech přidaly projekty na monitorování šelem a jejich migračních koridorů. V současnosti, v rámci projektu AOPK ČR a Ústavu biologie obratlovců AV ČR, probíhá sledování již 3 rysů vybavených rádiovým obojkem. Vedle toho jsou v terénu instalovány desítky foto-pastí a tzv. chlupových pastí.

Předběžné výsledky bohužel naznačují, že početnost šelem v Beskydech bude výrazně nižší, než se předpokládalo.

Místní problematika ochrany přírody

Pozice Správy se průběhu existence CHKO Beskydy samozřejmě měnila, tak jak se měnily legislativní i společenské poměry u nás. Výrazným posunem byl rok 1992, kdy se stala orgánem ochrany přírody. Přesto pár „ochranářů s kulatým razítkem“ nemělo šanci, dokud Správa nemohla lidem nabídnout peníze a partnerství při ochraně jedinečné beskydské přírody. Řeč je o posledních 15 letech a o dotačních programech MŽP. Díky nim jsou podporováni vlastníci pozemků a další subjekty, které v krajině hospodaří a mají tak ohromný vliv na to, co bude atraktivní nejen pro rostliny a živočichy, ale i pro turisty.

Beskydy jsou v létě i v zimě vyhledávanou turistickou destinací a rekreační oblastí. Díky blízkosti ostravské aglomerace a dobrému spojení jsou také stále žádanější i pro bydlení. Není divu, že jen problematika staveb a hromadných sportovních akcí plně vytíží 4 pracovníky Správy.

Byla to asi až tvorba soustavy Natura 2000 spojená s vyhlášením dvou ptačích oblastí, která spolu s výše zmíněnými dotacemi ved-



Od roku 2010 probíhá projekt monitorování velkých šelem, jehož součástí je i telemetrické sledování rysů. Cílem je nejen doplnit informace o nejdůležitějších biotopech šelem, ale především o využívaných migračních koridorech pro potřeby územního plánování.

Foto František Jaskula

la k výrazným změnám v dosavadních způsobech lesního hospodaření u velkých vlastníků lesa. I v hospodářských lesích tak nyní zůstávají doupné stromy a zbytky cenných starých porostů. Ve spolupráci s vlastníky a lesními hospodáři Správa CHKO podporuje změnu druhového složení lesů ve prospěch stanovištně původních dřevin (jedlí, buků, klenů, původních vysokohorských smrků a jilmů). Odvrácenou stranou mince je, že lesů přibývá – a to bohužel na úkor oné „valašské“ krajiny, kterou všichni obdivují a mají rádi. Zalesňování je plíživé, často nelegální a občas i podporované nevhodnou dotační politikou.

Jako pozitivní vnímáme fakt, že v chráněné krajinné oblasti stále ještě převažují starousedlíci nad rekreanty a novousedlíky (kteří zde sice bydlí, ale za práci jezdí i desítky kilometrů). Nemálo zdejších obyvatel

se dosud věnuje hospodaření či alespoň péči o své pozemky – byť zdaleka ne v takové míře jako v minulosti. Pro krajinu je to dobře, vždyť nejcennější ukázky beskydské přírody se dnes nacházejí nejen v 58 maloplošných zvláště chráněných územích, ale paradoxně právě i v okolí některých obcí či usedlostí, kde se dosud hospodaří.

V posledních letech se zdá, že ochrana přírody a životního prostředí se obecně dostává na okraj zájmu veřejnosti. Proto je důležité, že většina „ochranářů“ z Beskyd ještě neztratila nadšení. Je zde optimistická víra, že stav přírody i vztah lidí k ní se může zlepšit. Pokud bychom dokázali tímto nevšedním nadšením „nakazit“ i veřejnost, pak máme naději, že Beskydy budou i za dalších 40 let stále jedny z nejkrásnějších hor.

Autor pracuje na Správě CHKO Beskydy

SUMMARY

Lehký J.: The Beskydy Mts. Protected Landscape Area, a Prodigious Piece of the Carpathians

The Beskydy Mts. Protected Landscape Area (PLA), celebrating the 40th anniversary of its establishment in 2013, is the largest PLA in the Czech Republic. It is situated in the country's eastern part, near the Czech-Slovak border, and it consists of three mountains within the Western Carpathians Flysch Belt, namely of the Moravskoslezské Beskydy/Moravian-Silesian Beskids Mts., Vsetín Hills and the Javorníky Mts. Mt. Lysá hora is the highest peak, reaching 1,324 m a.s.l. Due to its location just on the western edge of the extensive Carpathian mountain range, the area harbours phenomena common in countries like Slovakia, Ukraine or Romania, but unique within the Czech Republic. Among them, the landscape scenery/character influenced by Wallachian and forest clearing colonization in the 15th to 18th century, pseudokarst in flysch rocks or remnants of Carpathian fir-beech primary forests should be mentioned. Other unique features include occurrence of

large carnivores (the Eurasian Lynx *Lynx lynx*, Grey Wolf *Canis lupus* and Brown Bear *Ursus arctos*) and other Carpathian wild plants and animals. So many pastures with junipers cannot be found elsewhere in the Czech Republic. In comparison with other borderland mountains in the Czech Republic, the area had been colonised late and in contrast to other boundary mountains, it was not affected by transfers of inhabitants after the World War II. The PLA has been permanently inhabited by humans and traditional management measures have been applied for a long time there. At present, due to proximity of the Ostrava industrial region, the PLA has been becoming more and more popular destination for short-term recreation and holiday-making. In addition, interest in dwelling there has been also increasing. Therefore, main PLA's Administration activities include efforts to control the above pressure, support to traditional agricultural practices as well as to close to nature forest management and communication with, education of and raising awareness among the general public. The Administration's seat is located at Rožnov pod Radhoštěm, which has become famous particularly due its skansen (The Wallachian Open Air Museum), one of the oldest in the Czech Republic.